

Lieta C-580/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 22. septembris

Iesniedzējtiesa:

Bundesgerichtshof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 6. jūlijs

Prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft GmbH

BUNDESGERICHTSHOF [FEDERĀLĀS AUGSTĀKĀS TIESAS]

LĒMUMS

[..]

pasludināts:

2021. gada 6. jūlijā

[..]

lietā

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, [..] Grosrešene [*Großräschen*],

prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja,

[..]

pret

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, [...] Kabelsketala
[*Kabelsketal*],

atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā

[..]

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam:

50Hertz Transmission GmbH, [...] Berlīne,

[..]

Bundesgerichtshof Karteļu senāts 2021. gada 20. aprīļa tiesas sēdē [...]

nolēma:

- I. Apturēt tiesvedību.
- II. Eiropas Savienības tiesai uzdot šādus prejudiciālus jautājumus par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. un nākamās lpp.), 16. panta 2. punkta interpretāciju:
 - 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 16. panta 2. punkta c) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar 2. panta a) punktu un e) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka prioritāra pieeja elektroenerģijas ievadei tīklā ir jānodrošina arī tādām elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kurās elektroenerģija tiek ražota, veicot jauktu atkritumu termisku reciklēšanu, turklāt atkritumos ir mainīgs rūpniecības un sadzīves atkritumu bioloģiski noārdāmo frakciju īpatsvars?
 - 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai prioritātes piešķiršana elektroenerģijas ievadei saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 16. panta 2. punkta c) apakšpunktu ir atkarīga no atkritumu, kas izmantoti elektroenerģijas ražošanai pirmā jautājumā aprakstītajā veidā, bioloģiski noārdāmo frakciju īpatsvara?
 - 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša: vai pastāv būtiskuma sliexsnis attiecībā uz atkritumu bioloģiski noārdāmo frakciju īpatsvaru, zem kura saražotai elektroenerģijai nevar piemērot tiesisko regulējumu, kas attiecas uz elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem?

- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša – pie kāda īpatsvara tiek sasniegts šis sliekšnis, vai arī kā tas ir jānosaka?
- 5) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir apstiprinoša: vai, piemērojot tiesisko regulējumu, kas attiecas uz elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, elektroenerģijai, kura ražota, tikai daļēji izmantojot atkritumu bioloģiski noārdāmas frakcijas, var atsaukties uz Direktīvas 2009/28/EK 5. panta 3. punkta otrās daļas juridisko koncepciju tādējādi, ka šis regulējums attiecas tikai uz to elektroenerģijas daļu, kas ir saražota, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un ka šī daļa tiek aprēķināta, pamatojoties uz katra energoresursu veida enerģijas saturu?

Pamatojums:

- 1 Prasītāja ekspluatē atkritumu termiskās reciklēšanas iekārtu, ar kuru tā ražo elektroenerģiju un siltumu. Iekārtā bioloģisko atkritumu daļa, kuras lielums ir mainīgs, un kura saskaņā ar prasītājas apgalvoto veido līdz 50 %, tiek reciklēta kopā ar citām sastāvdaļām, sadedzinot. Daļu no iekārtā saražotās elektroenerģijas prasītāja piegādā atbildētājas sadales tīklam, ar kuru to saista [elektroenerģijas] pieslēguma un ievades līgums.
- 2 Laika posmā no 2011.–2016. gadam atbildētāja savas tīkla drošības pārvaldības ietvaros daudzos gadījumos lūdza prasītāju veikt pagaidu elektroenerģijas ievades samazināšanu tīkla pārslodzes dēļ. Tādēļ prasītāja pret atbildētāju izvirza prasījumus par kompensāciju 2,24 miljonu euro apmērā, kurus tā tostarp balsta uz tā saucamo ārkārtas apstākļu tiesisko regulējumu saskaņā ar *Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien* [Likumu par atjaunojamo energoresursu prioritāti] redakcijās, kas bija spēkā laika posmā no 2011. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. jūlijam, kā arī *Gesetz für den Ausbau Erneuerbarer Energien* [Atjaunojamo energoresursu attīstības likumu] redakcijā, kas bija spēkā no 2014. gada 1. augusta līdz 2016. gada 31. decembrim (turpmāk tekstā kopā – “*EEG*”).
- 3 II. Lēmumam par revīzijas sūdzību noteicošās ir *EEG* tiesību normas trīs dažādās redakcijās, kuras satur a ziņā ir identiskas vai kurām ir atbilstīgs to normatīvais saturs. Tās, tostarp *EEG* redakcijā, kas ir piemērojama šajā gadījumā, kura bija spēkā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. jūlijam (turpmāk tekstā – “*EEG 2012*”), bija formulētas šādi:

3. pants. Definīcijas

Šā likuma izpratnē:

1. “Iekārta” ir jebkura ražotne, kur ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem [..]

3. “Atjaunojamie energoresursi” [...] biomasas enerģija, kā arī sadzīves un rūpniecības atkritumu bioloģiski noārdāmās frakcijas [...]

5. pants. Pieslēgums

1. Sistēmu operatori ir pienākums nekavējoties prioritāri [...] savam tīklam pieslēgt [...] iekārtas, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamajiem energoresursiem [...]

8. pants. Iepirkšana, pārvade un sadale

1. Ievērojot 11. pantu, sistēmu operatori ir pienākums nekavējoties iepirkt, pārvadīt un sadalīt [...] visu no atjaunojamajiem energoresursiem piedāvāto elektroenerģiju. [...]

11. pants. Ievades pārvaldība

1. Izņēmuma kārtā [...] sistēmu operatori ir atļauts [...] regulēt to sistēmai tieši vai netieši pieslēgtas iekārtas, ja
 1. pretējā gadījumā attiecīgajā tīkla zonā, ieskaitot augšupējos tīklus, rastos tīkla pārslodze,
 2. ir ievērota [...] elektroenerģijas no atjaunojamiem energoresursiem prioritāte, ja vien citām elektroenerģijas ražošanas iekārtām nav jāpaliek tīklā, lai nodrošinātu elektroapgādes sistēmas drošību un uzticamību, [...]

12. pants. Ārkārtas apstākļu tiesiskais regulējums

1. Ja elektroenerģijas ievade no iekārtām, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, [...] tiek samazināta tīkla pārslodzes dēļ 11. panta 1. punkta izpratnē, iekārtu operatori, uz kuriem attiecas pasākums, izmaksā kompensāciju 95 % apmērā no zaudētajiem ieņēmumiem, pieskaitot papildu izmaksas un atskaitot ietaupītās izmaksas. [...]

16. pants. Tiesības uz atlīdzību

1. Sistēmu operatori elektroenerģijas iekārtu operatori par elektroenerģiju no iekārtām, kurās izmanto vienīgi atjaunojamus energoresursus [...], ir jāmaksā atlīdzība vismaz saskaņā ar 18.–33. pantu. [...]

- 4 Iepriekš minētajām tiesību normām atbilst 3. panta 1. punkta 1. un 3. apakšpunkts, 5. panta 1. punkts, 8. panta 1. punkts, 11. panta 1. punkts, 12. panta 1. punkts un 16. panta 1. punkts *EEG* redakcijā, kas bija spēkā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim (turpmāk tekstā – “2009. gada *EEG*”), kā arī 5. panta 1. punkta 1. un 14. apakšpunkts, 8. panta 1. punkts, 11. panta 1. punkts, 14. panta

1. punkts, 15. panta 1. punkts un 19. panta 1. punkts *EEG* redakcijā, kas bija spēkā no 2014. gada 1. augusta līdz 2016. gada 31. decembrim (turpmāk tekstā – “2014. gada *EEG*”).
- 5 III. Revīzijas sūdzības iznākums ir atkarīgs no atbildēm uz prejudiciālajiem jautājumiem. Tāpēc pirms lēmuma pieņemšanas tiesvedība ir jāaptur un saskaņā ar LESD 267. panta pirmās daļas b) apakšpunktu un trešo daļu ir jāsaņem Eiropas Savienības Tiesas prejudiciāls nolēmums.
- 6 1. Apelācijas tiesa ir noraidījusi prasītājas tiesības uz maksājumiem saskaņā ar ārkārtas apstākļu tiesisko regulējumu, kas ir paredzēts 2009. gada *EEG* 12. panta 1. punktā, 2012. gada *EEG* 12. panta 1. punktā un 2014. gada *EEG* 15. panta 1. punktā (turpmāk tekstā kopā – “ārkārtas apstākļu tiesiskais regulējums”). Tā kā prasītājas iekārtā saražotā elektroenerģija nav saražota vienīgi no atjaunojamiem energoresursiem, iekārta nav kvalificējama kā “iekārta elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem” (turpmāk tekstā – “*EEG* iekārta”) ārkārtas apstākļu tiesiskā regulējuma izpratnē.
- 7 2. Revīzijas sūdzība par šo lēmumu tiktu apmierināta, ja prasītājas iekārta būtu kvalificējama par *EEG* iekārtu ārkārtas apstākļu tiesiskā regulējuma izpratnē. Iekārtā tiek reciklēti jaukti atkritumi, kuros ir mainīgs sadzīves un rūpniecības atkritumu bioloģiski noārdāmo frakciju īpatsvars. Tādējādi tā izmanto, lai gan ar īpatsvaru ne vairāk kā 50 %, arī “atjaunojamus energoresursus” saskaņā ar 2009. gada *EEG* un 2012. gada *EEG* 3. panta 3. punktā, kā arī 2014. gada *EEG* 5. panta 14. punktā ietverto definīciju.
- 8 a) Pretēji apelācijas tiesas uzskatam, ārkārtas apstākļu tiesiskā regulējuma piemērošana nav izslēgta tādēļ, ka prasītājas iekārta neražo elektroenerģiju vienīgi no atjaunojamiem energoresursiem.
- 9 aa) Ir taisnība, ka *EEG*, tā pirmajā redakcijā, kas stājās spēkā 2000. gadā, piemērošanas joma attiecās tikai uz elektroenerģiju, kura ir saražota vienīgi no hidroenerģijas, vēja enerģijas, saules enerģijas, ģeotermālās enerģijas, atkritumu poligonu gāzes, notekūdeņu attīrīšanas staciju gāzes, raktuvju gāzes vai biomasas. Tomēr, transponējot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/77/EK (2001. gada 27. septembris) par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, *EEG* piemērošanas joma 2004. gadā tika paplašināta (skat. Vācijas federālās valdības likumprojektu, Bundestāga dokuments, 15/04, 33. lpp.). Šīs direktīvas 2. panta c) punktā “elektrība, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus” nozīmē elektrību, ko iegūst ražotnēs, kurās izmanto vienīgi neizsīkstošos enerģijas avotus, kā arī elektrību, kas, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, ražota hibrīduzņēmumos, kur izmanto arī parastos enerģijas avotus. Kopš tā laika *EEG* ir ieviests nošķirums starp, pirmkārt, pienākumu sniegt atlīdzību un atbalstu, kas ir balstīts uz ekskluzivitātes principu (skat. 2009. gada *EEG* un 2012. gada *EEG* 16. panta 1. punktu un 2014. gada *EEG* 19. panta 1. punktu), un, otrkārt, tiesību normām par pienākumu nodrošināt pieslēgumu, iepirkšanu, pārdali un sadali

(2009. gada *EEG*, kā arī 2012. gada *EEG* 5., 8. un 11. pants un 2014. gada *EEG* 8., 11. un 14. pants), kas attiecas uz visām iekārtām elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem Direktīvas 2011/77/EK izpratnē.

- 10 bb) Ārkārtas apstākļu tiesiskais regulējums, kuram saskaņā ar tiesību aktiem enerģētikas jomā ir prioritāte pār jebkādam prasījumu tiesībām uz kompensāciju vai atlīdzību elektroenerģijas ražošanas iekārtu jaudas samazināšanas dēļ, ir piemērojams visām iekārtām, kuras ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem iepriekš minētajā plašākajā Savienības tiesību izpratnē, tātad, arī ar iekārtām, kuras neizmanto vienīgi atjaunojamus energoresursus. Pirmkārt, tas izriet no formulējuma – īpašības vārda “vienīgi” neesamības, un, otrkārt, no likuma sistēmiskā konteksta: jaunais ārkārtas apstākļu tiesiskais regulējums, kas *EEG* ir iekļauts 2009. gadā, reglamentē kompensācijas piešķiršanu iekārtām, kuras ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, ja tām tiek piemēroti ievades pārvaldības pasākumi saskaņā ar 2009. gada *EEG* un 2012. gada *EEG* 11. panta 1. punktu, kā arī 2014. gada *EEG* 14. panta 1. punktu. Kā izriet no 2009. gada *EEG* un 2012. gada *EEG* 8. panta 1. punkta, kā arī no 2014. gada *EEG* 11. panta 1. punkta, elektroenerģijas ievades pārvaldības pasākumi veido izņēmumu no sistēmu operatoru pienākuma prioritāri iepirkt elektroenerģiju, kas ir ražota no atjaunojamiem energoresursiem (skat. federālās valdības likumprojekta pamatojumu par *EEG* redakciju, kas stājās spēkā 2009. gadā, Bundestāga dokuments, 16/8148, 46. lpp.). Tādēļ, ja iekārtā tiek ražota “elektroenerģija no atjaunojamiem energoresursiem”, kas saskaņā ar *EEG* tiesību normām ir jāievada prioritāri, sistēmu operatora elektroenerģijas ievades pārvaldības ietvaros veikta elektroenerģijas iepirkšanas samazināšana vai pārtraukšana izraisa pienākumu maksāt kompensāciju saskaņā ar ārkārtas apstākļu tiesisko regulējumu.
- 11 b) Neraugoties uz šo atkāpi no ekskluzivitātes principa, kura izriet no Savienības tiesībām, ir jānoskaidro, vai saskaņā ar Vācijas tiesībām ikviena elektroenerģijas ražošanas iekārta, kurā tiek izmantota jebkāda, attiecīgā gadījumā kaut niecīga daļa atjaunojamo energoresursu, ir jākvalificē kā *EEG* iekārta, kā rezultātā uz to attiecas pieslēguma un ievades prioritāte. Ņemot vērā, ka Vācijas likumdevējs 2004. gada *EEG* ir vēlējis transponēt Direktīvas 2001/77/EK prasības un ka nepastāv nevienas norādes, ka šajā ziņā tas ir vēlējis pārsniegt šīs prasības, vispirms, lai interpretētu šajā gadījumā piemērojamās Vācijas tiesību normas, noteicošais ir Savienības tiesībās atrodamais jēdziens “elektrība, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus” (Direktīvas 2001/77/EK 2. panta c) punkts). Eiropas Savienības Tiesai vēl nav bijusi iespēja lemt par šīs tiesību normas interpretāciju. Interpretācija arī nav viennozīmīga.
- 12 aa) Saskaņā ar Direktīvas 2001/77/EK 2. panta c) punktu elektrība, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, ir elektrība, kas iegūta ražotnēs, kurās izmanto vienīgi neizsīkstošos enerģijas avotus, kā arī elektrību, kas, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, ražota hibrīduzņēmumos, kur izmanto arī parastos enerģijas avotus. Direktīvā jēdziens “hibrīduzņēmums” nav paskaidrots. Tas arī nav viennozīmīgs. Tomēr no tehniskā viedokļa parasti kā hibrīduzņēmumu apzīmē

iekārtu, kurā enerģijas ražošanai tiek izmantotas vairākas dažādas tehnoloģijas (piemēram, saules enerģijas un gāze). Šādas izpratnes gadījumā jēdzienu “hibrīduzņēmums” nevarētu attiecināt uz iekārtām, kurās tajā pašā elektroenerģijas ražošanas procesā jaukti tiek izmantoti tikai dažādi – atjaunojami un tradicionāli energoresursi. Tas tā ir gan tad, ja dažādie energoresursi (piemēram, koksnes granulas un ogles) tiek pirmreizēji apvienoti enerģijas ražošanai, gan tad, ja iekārtā, kā tas ir šajā gadījumā aplūkotās atkritumu sadedzināšanas iekārtas gadījumā, elektroenerģijas ražošanā tiek izmantoti atjaunojamie un fosilie energoresursi jau esošā, mainīgā un neietekmējamā sajaukumā. Abi pēdējie minētie iekārtu veidi tad nebūtu klasificējami kā *EEG* iekārta, kurai ir piemērojamas *EEG* tiesību normas par elektroenerģijas ievades prioritāti, kā arī par kompensāciju ārkārtas apstākļu dēļ.

- 13 bb) Tomēr iepriekš minētajai hibrīduzņēmuma definīcijai Direktīvas 2001/77/EK 2. panta c) punktā varētu būt pretrunā tas, ka pašā direktīvā, no vienas puses, biomasu ir definēta kā neizsīkstošs enerģijas avots (Direktīvas 2001/77/EK 2. panta a) punkts, tāpat – Direktīvas 2009/28/EK 2. panta a) punkts), un, no otras puses, biomasas jēdzienā ir iekļautas arī “rūpniecības un sadzīves atkritumu bioloģiski noārdāmas frakcijas” (Direktīvas 2001/77/EK 2. panta b) punkts, tāpat – Direktīvas 2009/28/EK 2. panta e) punkts). Tas varētu liecināt par labu tam, ka elektroenerģija, kas saražota, sadedzinot šo frakciju, ir jāuzskata par elektrību, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, un ka attiecīgā enerģijas ražošanas iekārta Vācijas tiesībās būtu jākvalificē kā *EEG* iekārta, kurai ir jāpiešķir prioritāra pieeja elektroenerģijas ievadei.
- 14 cc) Ir jāņem vērā arī tas, ka pa šo laiku Direktīva 2001/77/EK ir atcelta un aizstāta ar Direktīvu 2009/28/EK. Dalībvalstīm šī direktīva bija jātransponē līdz 2010. gada 5. decembrim un tādējādi vēl pirms šajā gadījumā nozīmīgā laikposma no 2011.–2016. gadam. Tādējādi šajā gadījumā Vācijas tiesības ir jāinterpretē atbilstoši Direktīvai 2009/28/EK. Tādēļ rodas jautājums, vai ar “elektroenerģijas iekārtām, kuras izmanto atjaunojamus energoresursus” Direktīvas 2009/28/EK 16. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē ir jāsaprot ne tikai iekārtas, kurās tiek izmantotas vairākas atšķirīgas tehnoloģijas enerģijas ražošanai (tātad, hibrīduzņēmumi iepriekš minētajā izpratnē), bet arī iekārtas, kas ražo elektroenerģiju no sākotnēji jauktiem energoresursiem, kā, piemēram, jauktiem atkritumiem, kuros ir mainīgs sadzīves un rūpniecības atkritumu bioloģiski noārdāmo frakciju īpatsvars (pirmais prejudiciālais jautājums). Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, rodas nākamais jautājums, vai saskaņā ar 16. panta 2. punkta b) apakšpunktu šādai iekārtai ir jānodrošina prioritāra pieeja elektroenerģijas ievadei arī tad, ja iekārtā saražoto enerģiju galvenokārt neradīja atkritumu bioloģiski noārdāmās frakcijas (otrais prejudiciālais jautājums).
- 15 c) Senāts, arī ņemot vērā Savienības tiesības, sliecas *EEG* tiesību normas par prioritāru pieeju elektroenerģijas ievadei un tātad arī par tajās ietvertu ārkārtas apstākļu regulējumu interpretēt tādējādi, ka iekārtām, kurās netiek izmantoti vienīgi atjaunojamie energoresursi, tās ir piemērojamas tikai tad, ja tajās

atjaunojamie un tradicionālie energoresursi tiek izmantoti atsevišķās sistēmās. Katrā ziņā iekārtām, kurās, kā tas ir gadījumā ar elektroenerģijas ražošanu, sadedzinot atkritumus, tiek izmantots sākotnēji esošs, mainīgs un neietekmējams atjaunojamo un tradicionālo energoresursu sajaukums, prioritāra pieeja elektroenerģijas ievadei un ārkārtas apstākļu tiesiskais regulējums tomēr būtu jāpiemēro tikai tad, ja atjaunojamo energoresursu īpatsvars vidēji pārsniedz tradicionālo energoresursu īpatsvaru.

- 16 aa) Tas atbilst *EEG* jēgai un mērķim elektroenerģijas ražošanas iekārtai, kurā izmanto sākotnēji esošu, mainīgu un neietekmējamu atjaunojamo un tradicionālo energoresursu sajaukumu, prioritāru pieeju pieslēgumam un elektroenerģijas ievadei, kā arī elektroenerģijas ievades samazināšanas gadījumā ar to saistīto kompensāciju saskaņā ar ārkārtas apstākļu tiesisko regulējumu katrā ziņā piešķirt tikai tad, ja tajā vismaz pārsvarā tiek izmantoti atjaunojamie energoresursi. Šādu iekārtu gadījumā, atšķirībā no iekārtām, kurās apvieno divas vai vairākas tehnoloģijas enerģijas ražošanai, pieslēguma un elektroenerģijas ievades prioritāte noteikti nāktu par labu ne tikai elektroenerģijas daļai, kas ražota, izmantojot atjaunojamus energoresursus, bet arī elektroenerģijai no tradicionāliem energoresursiem. Tas tādēļ, ka situācijās, kurās tīkla drošībai ir nepieciešama elektroenerģijas ievades samazināšana, šādai iekārtai nav nekādas iespējas elektroenerģijas ražošanu ierobežot tikai ar atjaunojamo energoresursu daļu, piemēram, turpinot darbināt vēja turbīnu un atslēdzot gāzes turbīnu. Tā sekas būtu ne tikai tādas, ka elektroenerģijas ievades pārvaldības pasākumu gadījumā sistēmas operatoram šādai “jaukta kurināmā iekārtai” kopumā un ar visu tajā saražoto elektroenerģiju būtu jādod priekšroka salīdzinājumā ar tradicionālām spēkstacijām. Tam arī vajadzētu to prioritāri pieslēgt savam tīklam. Ierobežotas sistēmu jaudas gadījumā tā sekas varētu būt tādas, ka liegta vai katrā ziņā tiek aizkavēta tādas iekārtas pieslēgšana, kura ir izveidota vēlāk un kurā tiek izmantoti vienīgi atjaunojamie energoresursi. Tas, vai šāda privilēģēta stāvokļa piešķiršana ir pamatota pat tādas iekārtas gadījumā, kurā elektroenerģija netiek ražota vismaz pārsvarā no atjaunojamiem energoresursiem, šķiet vēl jo vairāk apšaubāms.
- 17 bb) Šāda izpratne šajā gadījumā nozīmētu, ka prasītājam nebūtu prasījumu tiesību saskaņā ar *EEG* paredzēto ārkārtas apstākļu tiesisko regulējumu. Tas tādēļ, ka tās iekārta neapvieno dažādas tehnoloģijas enerģijas ražošanai, tātad, nav hibrīduzņēmums iepriekš minētajā izpratnē, bet gan izmanto sākotnēji jauktus energoresursus ar mainīgu īpatsvaru, turklāt, saskaņā ar tās norādīto atjaunojamo energoresursu īpatsvars nav dominējošais.
- 18 d) Ja ar “elektroenerģijas iekārtām, kuras izmanto atjaunojamus energoresursus” Direktīvas 2009/28/EK 16. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē būtu jāsaprot ne tikai hibrīduzņēmumi iepriekš minētajā izpratnē, bet arī iekārtas, kas ražo elektroenerģiju no sākotnēji jauktiem energoresursiem, kā, piemēram, jauktiem atkritumiem, kuros daļēji ir sadzīves un rūpniecības atkritumu bioloģiski noārdāmās frakcijas, atkritumu bioloģiski noārdāmām frakcijām nedominējot, ņemot vērā *EEG* jēgu un mērķi, rodas nākamais jautājums, vai minēto jaukta kurināmā iekārtu gadījumā katrā ziņā pastāv būtiskuma robeža

attiecībā uz izmantoto atjaunojamo energoresursu īpatsvaru, zem kuras šāda jaukta kurināmā iekārta vairs nebūtu uzskatāma par “elektroražošanas iekārta, kura izmanto atjaunojamus energoresursus” (trešais prejudiciālais jautājums).

- 19 e) Ja arī uz trešo prejudiciālo jautājumu atbilde ir apstiprinoša, ir jānoskaidro, pie kāda īpatsvara ir šis sliekšnis vai veids, kādā tas ir nosakāms (ceturtais prejudiciālais jautājums).
- 20 f) Visbeidzot, gadījumā, ja uz pirmo un otro jautājumu tiek atbildēti apstiprinoši un prasītājas iekārta var pārvarēt iespējamu būtiskuma sliekšni saskaņā ar atbildēm uz trešo un ceturto jautājumu, rodas jautājums, vai, piemērojot tiesisko regulējumu, kas attiecas uz elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, elektroenerģijai, kura ražota, tikai daļēji izmantojot atkritumu bioloģiski noārdāmas frakcijas, var atsaukties uz Direktīvas 2009/28/EK 5. panta 3. punkta otrās daļas juridisko koncepciju tādējādi, ka šis regulējums attiecas tikai uz to elektroenerģijas daļu, kas ir saražota, izmantojot atjaunojamus energoresursus, un ka šī daļa tiek aprēķināta, pamatojoties uz katra energoresursu veida enerģijas saturu (piektais prejudiciālais jautājums). Tas ir svarīgi, ņemot vērā, ka šajā gadījumā atbilstoši Vācijas tiesībām, kuras ir jāinterpretē, ievērojot Savienības tiesības, ir jāizlemj jautājums, vai saskaņā ar ārkārtas apstākļu tiesisko regulējumu tiesības uz kompensāciju attiecas uz zaudētiem ieņēmumiem saistībā ar visu prasītājas iekārtā saražoto elektroenerģiju, vai arī tikai uz elektroenerģijas daļu – kas tad ir jāaprēķina –, kura tiek ražota no jaukto atkritumu bioloģiski noārdāmās frakcijas.

[..]